

melsen bliver staaende, som den staar her, forekommer det mig endog saa, at de flestikke ville kunne erholde Tillabelse, det vil endog saa ikke være Sultitsministeren tilladt at give dem Opholdsret. Forrigt vil jeg indrømme, at Lovforslaget paa flere Punkter kan trænge til en Eftergaelse, som maa være en naturlig Følge af den Forandring, som blev foretaget ved 3die Behandling.

Jugterlev: Der synes ganske vist ikke at herse stor Uenighed om Principerne i denne Lov, og efterat Justitsministeren har udtalt sig, er der formentlig ikke Grund til paa en mere omfattende Maade at gjennemgaa de enkelte Bestemmelser. Grunden, hvorfors jeg egentlig har begjært Ordet, er, at jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgreds (Th. Nielsen) ganske i Almindelighed vil gjøre en Bemærkning med Hensyn til min Opfattelse af Udlændinges Stilling, idet jeg ikke har kunnet være enig med ham, naar han ønskede Forandring i det her foreliggende Lovforslags §§ 8 og 13. Det forekommer mig dog, at man maa stille sig noget anderledes overfor Udlændinge end ligeoverfor Indlændinge. Det kan ganske vist være et Gode for Udlændinge at komme her ind i Landet og søge Erhverv her, og det kan ogsaa være et Gode for det Land, som modtager Udlændinge. Det har i mange Tilfælde været et Gode og en Nødvendighed for os at faae en Tilgang af Arbeidskraft fra Udlandet baade for vigtigere Stillingers Bedkommende og for det blotte legemlige Arbeides Bedkommende. Men man maa ganske i Almindelighed stille andre Krav til Udlændinge end til Indlændinge, f. Ex. naar en Udlænding forser sig her i Landet, begaar en Forbrydelse, saa siger § 8, at der om Straffedommen skal meddeles Opholdsbogen Paategning. Dette finder jeg unegtelig et fuldkommen i sin Orden. Saa vidt jeg veed, refererer denne Bestemmelse sig kun til mindre Straffedomme; thi jeg veed ikke rettere, end at, naar der overgaa en Udlænding en højere Grad af Straf, f. Ex. offentlig Strafarbejde, saa er det en Følge af den ham overgaaede Dom, at han efter at have udstaaet Straffen bliver sendt ud af Landet. Der er altsaa kun her Tale om mindre Forbrydelser. Selv om man nu ikke i Lydenes loven vil have en almindelig Bestemmelse, hvor efter Straffedomme skulle indføres i Lydenes Skudsmaalsbog, fordi Saaant kan genere dem i deres senere Vandf. forekommer det mig dog, at man ikke kan gjøre denne Betragtning gjældende overfor Udlændinge, der ikke have nogen naturlig Ret til at existere her i Landet og søge Erhverv her. Det forekommer mig, at der her er god Grund til at lægge Hovedvægten paa det Hensyn, som skyldes dem, der tage den Bedkommende i Lydenes. Med Hensyn til Principet i § 13, hvor fier Retten til at sende en Udlænding bort opføres, naar han kommer til at staa som Indlænding, finder jeg den rigtig nok, idet jeg navnlig be-

trægter denne Bestemmelse som havende politisk Betydning, at være aldeles i sin Orden, at en lille Stat som Danmark, der ikke er stillet som Storbritannien og selv dette Land har flere Gange været nær ved at komme i Forlegenhed paa Grund af sin Aflyt, forbeholder sig Ret til at kunne blive af med en Udlænding, naar han er til politisk Gene for Landet. Da derhos andre Stater vistnok paa ingen Maade byde danske Udbesatler nogen Aflyt, saaledes at de faae Lov til at blive der, naar de senere vedkommende Stat, saa er det efter min Mening al Grund til at fastholde Bestemmelsen, saaledes som den findes i Lovforslagets § 13. Foruden Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, og som saadanne betragter jeg det, der handler om Udlændinge, findes der jo enkelte Bestemmelser der angaa Indlændinge. Der er saaledes en enkelt Bestemmelse i § 18 om Ophavelse af Haandværksvendes Ret til at søge og modtage Understøttelse af Løgene. Det forekommer mig, at der har været nogen Uenighed om, hvorvidt man for disse Medborgeres Bedkommende skulde blive staaende ved de nu gjældende Bestemmelser eller optage dem her i Loven og tilbels forandre dem. Jeg kunde unegtelig være stemt for det Sidste, men dette er dog Noget, som jeg ikke skal inthavere. Fjender man det hensigtsmæssigt for Tiden at lade Spægsmaalet hvile, tror jeg ogsaa, at dette godt kan ske, naar man blot kommer til Vished om, hvad der er den bestaaende Ret, og overholder de Bestemmelser, som findes, thi ganske at give Afstald paa den Kontrol, man nu har, vilde sikkert være utilraadeligt. De øvrige Bestemmelser om Indlændinge opfatter jeg, for at sige det med et enkelt Udtryk, som Paabud til de Bedkommende om paa forskjellig Maade at legitimere sig. Det forekommer mig, som det ogsaa blev udtalt af den ærede sidste Tale, at forsaavidt man ønsker at fastholde Bestemmelsen i § 10, 2det Stykke, maaatte den optages under de senere Bestemmelser og maaatte nærmest i §§ 20 eller 21. Hvorvidt den Bestemmelse, som findes i § 10, 2det Stykke, har sin Plads i denne Lov, kan man ganske vist være uenig om, og om den er betimelig, kan man maaffe ogsaa være uenig om, men jeg kan ikke negte, at jeg tror, at den er betimelig, forsaavidt det under de nuværende Samfundsforshold ikke er saa ganske naturligt, at denne Utidsoplyst vedblivende bliver hos Sognepræsten. Smidertid kan det gjerne være, at det ikke vil stode paa saa faa praktiske Ulemper, naar man skal af med Bestemmelsen. Der er mulig en Ting, som her maa tages med i Betragtning og det er, at det gjøres nogenlunde let for dem, som ere underkastede Bestemmelsen, dem, som skulle melde Afgang og Tilgang, at komme til at melde denne Afgang og Tilgang. Sognepræsten træffes i Reglen hjemme, og jeg veed ikke rettere, end at Skolelæreren eller Kirkesangeren i paakommende Tilfælde ere bemyn-